

Nagyböjt 5. Vasárnapja A

*Mindaz, aki él és hisz én bennem,
az nem hal meg örökre. (Jn 11,26)*

Olvasmány

Ezekiel 37,12b-14

Így szólt az Úr Ezekiel prófétához: "Jövendölj és így beszélj népemhez: Ezt mondja az Úr, az Isten: 'Íme, kinyitom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem, és elvezetlek Izrael földjére. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor kinyitom sírjaiokat és kihozlak benneteket sírjaitokból, én népem. Belétek oltom lelkemet és életre keltek. Letelepítelek titeket földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr mondtam ezt, és végbe is vittem'" – mondja az Úr.

Szentlecke

Rómaiakhoz 8,8-11

Testvéreim! Aki test szerint él, nem lehet kedves Isten előtt. Ti azonban nem test, hanem lélek szerint éltek, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nem lakik Krisztus Lelke, az nem Krisztusé.

Ha Krisztus bennetek lakik, jóllehet a test a bűn miatt halott, a lélek a megigazulás következtében él. Ha pedig bennetek lakik annak Lelke, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Krisztust feltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti a bennetek lakó Lelke által.

Evangelium

rövidebb forma: János 11,3-7.17.20-27.33b-45

Abban az időben: Lázár testvérei megüzenték Jézusnak: "Uram, nézd, beteg, akit szeretsz!" Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: "Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségére fog szolgálni, hogy az Isten Fia megdicsőüljön."

Jézus szerette őket: Mártát, Máriát és Lázárt. Amikor tehát meghallotta, hogy Lázár beteg, két napig ott időzött még, ahol volt, aztán így szólt a tanítványokhoz: "Menjünk el ismét Judeába!"

Amikor Jézus megérkezett, Lázár már négy napja a sírban feküdt.

Amint Márta meghallotta, hogy Jézus jön, eléje sietett, míg Mária otthon maradt. Márta így szólt Jézushoz: "Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked."

Jézus ezt felelte neki: "Testvéred fel fog támadni." Erre Márta így szólt: "Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon."

Jézus folytatta: "Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog. Mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre. Hiszed ezt?" Márta ezt válaszolta neki: "Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön!"

Jézus a lelke mélyéig megrendült és megindult. Megkérdezte: "Hova temettétek?" Azok így szóltak: "Jöjj, Uram, és lásd!" Ekkor Jézus könnyekre fakadt. Erre a zsidók megjegyezték: "Nézzétek, mennyire szerette őt!" Némelyek azonban így szóltak: "Ő, aki visszaadta a vak látását, nem akadályozhatta volna meg, hogy meghaljon?"

Jézus pedig, még mindig mélyen megrendülve a sírhoz ment, amely egy kővel elzárt barlang volt. Jézus így szólt: "Vegyétek el a követ!" Márta, az elhunyt testvére megjegyezte: "Uram, már szaga van, hiszen negyednapos." Jézus ezt válaszolta neki: "Mondtam már neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét!" Elvették tehát a követ. Jézus az égre emelte szemét, és így szólt: "Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Én ugyan tudom, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló nép miatt mondom, hogy higgyék: te küldöttél engem!"

E szavak után Jézus hangos szóval kiáltotta: "Lázár, jöjj ki!" A halott azonnal kijött, kezén és lábán a rátekergetett leplekkel, arcán pedig a kendővel, amelyet fejére csavartak. Jézus megparancsolta: "Oldjátok fel, hogy járni tudjon!" A zsidók közül, akik Máriához jöttek, sokan hittek Jézusban, miután látták, amit cselekedett.

Elmélkedés

Lázár feltámasztásáról szóló híradás – az utolsó és legnagyobb Jézus hét "jele" közül a János-evangéliumban – szorosan összekapcsolódik Jézus halálával és feltámadásával. Közvetlen jele az elközelgő eseményeknek.

Jézus itt utolsó és legnagyobb ellenségével, a halállal szembesül. A barát betegségében és halálában, a hozzátartozók fájalmában, a körülállók félelmében és hitetlenségében érzékeli ellenségének gúnyos vigyorát is. Jézus maga sem marad érzéketlen a sírnál: kifejezi felindultságát, megrendültségét és gyászát, nem utolsósorban azért, mert tudja, mi vár rá a Getszemáni kertben.

De Jézus nem tér ki a halállal való találkozás elől. Kész hagyni, hogy ne csak a barát halála érintse meg, hanem saját halálának minden keserűségét kiállja. Ez a tudatos szembesülés az ellenséggel már magában hordozza a győzelem és a feltámadás magvát. Érti, hogy nem marad a sír rabja, mert bensejének legmélyén érzi, milyen erővel tör fel ez a hang, amely megszabadítja és (Lázárt már most) kiemeli a sírból: "Lázár, jöjj ki!"

*A halállal való szembesülés és annak legyőzése magával hozza a feltámadást és erőteljesebb életet, mint valaha. Csak ebből a tapasztalatból mondhatja Jézus: "Én vagyok a feltámadás és az élet". Ebből táplálkozik reményünk: Ő, aki teljességében birtokolja, továbbadhatja az életerőt. Hitünk magja a Jézus halál feletti győzelmébe és feltámadásába vetett hit. Ha ezt a hitet magunkévá tudjuk tenni és tudatosan élünk belőle, akkor már látjuk örök életünk kezdetét. De ez a hit egyedül nem belépőjegy az örökkévalóságba. Élő hit azt jelenti, hogy minden nap újra belőle meritünk életet, hagyjuk, hogy éltesse és felkelve sírunkból lerázzuk láncainkat, amelyek körülfognak, és elkezdünk valóban **élni!***

Nagyböjt 5. Vasárnapja A

*Mindaz, aki él és hisz én bennem,
az nem hal meg örökre. (Jn 11,26)*

Olvasmány

Ezekiel 37,12b-14

Így szólt az Úr Ezekiel prófétához: "Jövendölj és így beszélj népemhez: Ezt mondja az Úr, az Isten: 'Íme, kinyitom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem, és elvezetlek Izrael földjére. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor kinyitom sírjaiokat és kihozlak benneteket sírjaitokból, én népem. Belétek oltom lelkemet és életre keltek. Letelepítelek titeket földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr mondtam ezt, és végbe is vittem'" – mondja az Úr.

Szentlecke

Rómaiakhoz 8,8-11

Testvéreim! Aki test szerint él, nem lehet kedves Isten előtt. Ti azonban nem test, hanem lélek szerint éltek, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nem lakik Krisztus Lelke, az nem Krisztusé.

Ha Krisztus bennetek lakik, jöllehet a test a bűn miatt halott, a lélek a megigazulás következtében él. Ha pedig bennetek lakik annak Lelke, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Krisztust feltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti a bennetek lakó Lelke által.

Evangelium

hosszabb forma: János 11,1-45

Abban az időben: Lázár beteg volt Betániában, Máriának és nővérének, Mártának a falujában. Ez a Mária kente meg az Urat mirhával, és törölte meg lábait a hajával. A beteg Lázár, az ő testvérük volt.

A két leánytestvér megüzente Jézusnak: "Uram, nézd, beteg, akit szeretsz!" Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: "Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségére fog szolgálni, hogy az Isten Fia megdicsőüljön."

Jézus szerette őket: Mártát, Máriát és Lázárt. Amikor tehát meghallotta, hogy Lázár beteg, két napig ott időzött még, ahol volt, aztán így szólt a tanítványokhoz: "Menjünk el ismét Judeába!"

A tanítványok ezt mondták neki: "Mester, most akartak megkövezni a zsidók, és te megint odamégy?" Jézus ezt felelte: "Nem tizenkét órája van a nappalnak? Aki nappal jár, nem botlik el, mert látja a világ világosságát. De aki éjszaka jár, elbotlik, mert hiányzik belőle a világosság."

Ezt mondta, azután hozzátette: "Lázár, a mi barátunk elaludt. De én megyek és fölkeltem." A tanítványok így szóltak: "Uram, ha elaludt, akkor meggyógyul."

Jézus Lázár haláláról beszélt, ők azonban azt hitték, hogy az álomba merülésre gondol. Erre Jézus nyíltan megmondta nekik: "Lázár meghalt. És hogy nem voltam ott, öröömre szolgál miattatok, hogy higgyetek. Most azonban induljunk hozzá!"

Tamás, akinek Iker volt a mellékneve, így szólt tanítványtársaihoz: "Menjünk, és haljunk meg mi is vele együtt!"

Amikor Jézus megérkezett, Lázár már négy napja a sírban feküdt. Betánia Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumra (fél óra járásnyira). Így sok zsidó jött Máriához és Mártához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.

Amint Márta meghallotta, hogy Jézus jön, eléje sietett, míg Mária otthon maradt. Márta így szólt Jézushoz: "Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked." Jézus ezt felelte neki: "Testvéred fel fog támadni!" Erre Márta így szólt: "Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon."

Jézus folytatta: "Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog. Mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre. Hiszed ezt?" Márta ezt válaszolta neki: "Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön!"

E szavak után elment és hívta a testvérét, Máriát. Halkan odaszólt neki: "Megjött a Mester, és hív téged!" Ennek hallatára ő rögtön fölkel, és Jézushoz sietett. Jézus ugyanis még nem ért be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Mártával találkozott.

A zsidók pedig, akik Máriával együtt a házban voltak és vigasztalták őt, amikor látták, hogy Mária gyorsan fölkel és kimegy, utána siettek. Azt gondolták, hogy a sírhoz megy, hogy ott kisírja magát.

Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta őt, e szavakkal borult lábaihoz: "Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem!"

Mikor Jézus látta, hogy Mária sír, és hogy a vele jött zsidók is sírnak, lelke mélyéig megrendült és megindult. Megkérdezte: "Hova temettétek?" Azok így szóltak: "Jöjj, Uram, és lásd!" Ekkor Jézus könnyekre fakadt. Erre a zsidók megjegyezték: "Nézzétek, mennyire szerette őt!"

Némelyek azonban így szóltak: "Ő, aki visszaadta a vak látását, nem akadályozhatta volna meg, hogy meghaljon?"

Jézus pedig, még mindig mélyen megrendülve a sírhoz ment, amely egy kővel elzárt barlang volt. Jézus így szólt: "Vegyétek el a követ!" Márta, az elhunyt testvére megjegyezte: "Uram, már szaga van, hiszen negyednapos." Jézus ezt válaszolta neki: "Mondtam már neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét!" Elvették tehát a követ. Jézus az égre emelte szemét, és így szólt: "Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Én ugyan tudom, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló nép miatt mondom, hogy higgyék: te küldöttél engem!"

E szavak után Jézus hangos szóval kiáltotta: "Lázár, jöjj ki!" A halott azonnal kijött, kezén és lábán a rátekergetett leplekkel, arcán pedig a kendővel, amelyet fejére csavartak. Jézus megparancsolta: "Oldjátok fel, hogy járni tudjon!"

A zsidók közül, akik Máriához jöttek, sokan hittek Jézusban, miután látták, amit cselekedett.

Elmélkedés

Lázár feltámasztásáról szóló híradás – az utolsó és legnagyobb Jézus hét "jele" közül a János-evangéliumban – szorosan összekapcsolódik Jézus halálával és feltámadásával. Közvetlen jele az elközelgő eseményeknek.

Jézus itt utolsó és legnagyobb ellenségével, a halállal szembesül. A barát betegségében és halálában, a hozzátartozók fájalmában, a körülállók félelmében és hitetlenségében érzékeli ellenségének gúnyos vigyorát is. Jézus maga sem marad érzéketlen a sírnál: kifejezi felindultságát, megrendültségét és gyászát, nem utolsó sorban azért, mert tudja, mi vár rá a Getszemáni kertben. De Jézus nem tér ki a halállal való találkozás elől. Kész hagyni, hogy ne csak a barát halála érintse meg, hanem saját halálának minden keserűségét kiállja. Ez a tudatos szembesülés az ellenséggel már magában hordozza a győzelem és a feltámadás magvát. Érz, hogy nem marad a sír rabja, mert bensejének legmélyén érzi, milyen erővel tör fel ez a hang, amely megszabadítja és (Lázárt már most) kiemeli a sírból: "Lázár, jöjj ki!"

A halállal való szembesülés és annak legyőzése magával hozza a feltámadást és erőteljesebb életet, mint valaha. Csak ebből a tapasztalatból mondhatja Jézus: "Én vagyok a feltámadás és az élet". Ebből táplálkozik reményünk: Ő, aki teljességében birtokolja, továbbadhatja az életerőt.

Hitünk magja a Jézus halál feletti győzelmébe és feltámadásába vetett hit. Ha ezt a hitet magunkévá tudjuk tenni és tudatosan élünk belőle, akkor már látjuk örök életünk kezdetét. De ez a hit egyedül nem belépőjegy az örökkévalóságba. Élő hit azt jelenti, hogy minden nap újra Belőle meritünk életet, hagyjuk, hogy éltesse és felkelve sírunkból lerázzuk láncainkat, amelyek körülfognak, és elkezdünk valóban élni!